

Na osnovu člana IV 4. a. Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, na sjednici Predstavničkog doma, održanoj _____ i na sjednici Doma naroda, održanoj _____, usvojila je

ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
MEĐUNARODNOM I MEĐUENTITETSKOM CESTOVNOM PRIJEVOZU

Član 1.

U Zakonu o međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu („Službeni glasnik BiH“, br. 1/02 i 14/03) u članu 4. tačka 6. mijenja se i glasi:

„6. **„javni prijevoz“** je prijevoz koji je, za naknadu, uz jednake uvjete dostupan svim korisnicima prijevoznih usluga;“.

Tačka 8. mijenja se i glasi:

„8. **„licenca“** je odobrenje koje se izdaje prijevozniku za obavljanje djelatnosti međunarodnog prijevoza putnika ili tereta;“.

Iza tačke 33. dodaju se tač.34., 35., 36., 37. i 38. koje glase:

„34. **„izvod licence“** je odobrenje za vozilo kojim se obavlja međunarodni i međuentitetski cestovni prijevoz putnika ili tereta;

35. **„kvalifikacijska kartica vozača“** je isprava kojom se dokazuje da vozač ispunjava propisane uvjete za obavljanje međunarodnog prijevoza;

36. **„prijevoz lica u nekomercijalne svrhe“** podrazumijeva prijevoz koji vrši prijevoznik radi zadovoljenja svojih potreba u vezi sa obavljanjem privredne ili druge djelatnosti za koju je registriran, i to:

- 1) zdravstvene ustanove u prijevozu bolesnika i zdravstvenih radnika,
- 2) kulturna, prosvjetna, sportska društva i druge ustanove u vršenju prijevoza učenika, studenata, nastavnog osoblja, štíćenika, odnosno članova društava,
- 3) preduzeća, ustanove i druga pravna lica u vršenju prijevoza na odmor i rekreaciju svojih zaposlenih radnika i njihovih porodica, bez usputnog primanja i prijevoza drugih lica i
- 4) preduzeća, ustanove i druga pravna lica koja prevoze svoje zaposlene radnike na posao i sa posla, bez usputnog primanja i prijevoza drugih lica.

37. **„prijevoz tereta u nekomercijalne svrhe“** podrazumijeva prijevoz koji vrši prijevoznik radi zadovoljenja svojih potreba u vezi sa obavljanjem privredne ili druge djelatnosti za koju je registriran, pri čemu je takav prijevoz samo pomoćna djelatnost unutar djelatnosti preduzeća, a:

- 1) prijevoznik je istovremeno i korisnik usluga prijevoza ili jedna ugovorna strana na posebnom ugovoru, tovarnom listu ili otpremnici,
- 2) teret koji se prevozi je vlasništvo preduzeća, odnosno preduzeće ga je prodalo, kupilo, dalo u najam ili unajmilo, proizvelo, izdvojilo, preradilo ili popravilo,

- 3) motorna vozila koja se koriste za takav prijevoz voze, u skladu sa ugovorenom obavezom, zaposlenici preduzeća ili osoblje koje je preduzeću stavljeno na raspolaganje,
- 4) vozila koja prevoze teret su u vlasništvu preduzeća ili prijevoznik istim raspolaže na osnovu ugovora o leasingu.

38. „**upravitelj prijevoza**” je fizičko lice koje je stručno osposobljeno da upravlja prijevoznom djelatnošću kod prijevoznika.“

Član 2.

Član 5. mijenja se i glasi:

„Član 5.

Domaći prijevoznik može obavljati međunarodni prijevoz ako posjeduje licencu za obavljanje određene vrste prijevoza.

Licenca se izdaje za sljedeće vrste prijevoza:

1. međunarodni prijevoz putnika i
2. međunarodni prijevoz tereta.

Licencu za obavljanje prijevoza iz stava 2. ovoga člana (u daljnjem tekstu: licenca) izdaje Ministarstvo komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: nadležno ministarstvo), ako domaći prijevoznik, ispunjava uvjete u pogledu:

1. poslovnog nastana,
2. dobrog ugleda,
3. finansijske sposobnosti,
4. stručne osposobljenosti i
5. drugih uvjeta utvrđenih zakonom i međunarodnim ugovorima.

Licenca se izdaje na zahtjev prijevoznika, po utvrđivanju ispunjenosti uvjeta, na period važenja od deset godina od dana izdavanja. Licenca se izdaje na ime prijevoznika i nije prenosiva. Izdata licenca se pohranjuje kod prijevoznika.

Prijevozniku se izdaje i odgovarajući broj izvoda licence, čiji broj odgovara broju vozila kojima imatelj licence raspolaže ili na osnovu svojeg prava vlasništva ili na osnovu ugovora o najmu ili ugovora o leasingu. Izvod licence mora se nalaziti u vozilu.

U slučaju grupe vozila, izvod licence mora se nalaziti u motornom vozilu i važi za grupu vozila čak i ako prikolica ili poluprikolica nije registrirana na ime imatelja licence.

Domaći prijevoznik može započeti obavljati one vrste prijevoza putnika ili tereta koji su navedeni u licenci s danom dostave licence.

Licenca nije potrebna za obavljanje prijevoza putnika i tereta u nekomercijalne svrhe.

Licenca važi i za obavljanje odgovarajućeg međuentitetskog prijevoza.

U slučaju prestanka ispunjavanja jednog ili više uvjeta za posjedovanje licence, nadležno ministarstvo donosi rješenje kojim određuje rok, ne duži od tri mjeseca, u kojem prijevoznik može dokazati ispunjavanje uvjeta te, ako se nedostaci ne otklone, donosi rješenje o oduzimanju licence.

Nadležno ministarstvo vodi elektronsku evidenciju o izdatim licencama iz stava 2. ovog člana.

Prijevoznik je obavezan, u roku od 10 dana, obavijestiti nadležno ministarstvo o bilo kojoj promjeni u vezi sa uvjetima iz stava 3. ovog člana.

Bliže odredbe o ispunjavanju uvjeta iz stava 3., pravilnikom propisuje ministar nadležnog ministarstva (u daljem tekstu: ministar).

Član 3.

U članu 6. stav 3. riječi „licencu i“ se brišu.

Član 4.

Član 7. mijenja se i glasi:

„Član 7.

Strani prijevoznik ne može obavljati kabotažu na teritoriji Bosne i Hercegovine, osim ako je to predviđeno međunarodnim ugovorom.

Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, strani prijevoznik može obavljati kružnu vožnju grupe putnika koju je dovezao iz države u kojoj je vozilo registrirano.“.

Član 5.

Član 8. mijenja se i glasi:

„Član 8.

Pri obavljanju međunarodnog cestovnog prijevoza od strane domaćeg prijevoznika vozač treba posjedovati izvod licence, dozvolu za obavljanje odgovarajuće vrste prijevoza, kvalifikacijsku karticu, te druge isprave propisane međunarodnim ugovorima.

Pri obavljanju međuentitetskog cestovnog prijevoza vozač treba posjedovati isprave propisane ovim Zakonom i podzakonskim propisima, te propisima entiteta i Brčko distrikta, prema mjestu registracije prijevoznika.

Prilikom obavljanja prijevoza u cestovnom prometu, ako međunarodnim ugovorom nije drugačije propisano, vozač stranog prijevoznika u vozilu mora imati:

1. ugovor ili potvrdu o zaposlenju vozača,
2. potrebne dozvole koje se odnose na određenu vrstu prijevoza,
3. međunarodni teretni list (CMR), odnosno putni list.“.

Član 6.

U članu 9. stav 1. riječ „odgovarajuću“ se briše.

Član 7.

U članu 10. iza stava 3. dodaju se st. 4. i 5. koji glase:

„Dozvola se izdaje s rokom važenja do pet godina, nije prenosiva i može je koristiti samo prijevoznik kojem je izdata, ako međunarodnim sporazumom nije drugačije propisano. Dozvola sadrži: naziv i sjedište/prebivalište prijevoznika, naziv linije, vozni red, prijevozni pravac (itinerar) i rok važenja.

Prijevoznik je dužan najkasnije u roku od 30 dana, od dana izdavanja dozvole, započeti sa obavljanjem prijevoza na odobrenoj liniji.“

Dosadašnji stav 4. postaje stav 6.

Član 8.

U članu 11. st. 1. i 2. mijenjaju se i glase:

„Prijevoznik može obavljati međunarodni linijski prijevoz putnika za odobreni red vožnje i sa više vozila prema tom redu vožnje, ako to nije u suprotnosti s međunarodnim ugovorom.

Prilikom obavljanja prijevoza, u svakom vozilu mora se nalaziti original dozvole sa priložima.“

Iza stava 2. dodaje se novi stav 3. koji glasi:

„Vožnja praznim vozilom ne smatra se prijevozom.“

Dosadašnji stav 3. postaje stav 4.

Član 9.

Član 12. mijenja se i glasi:

„Član 12.

Prijevoznik je dužan povjeriti prodaju karata za prijevoz na prodajnom mjestu autobuske stanice.

Prijevoznik može ponuditi prodaju ili prodavati karte na drugim posebno organiziranim prodajnim mjestima (turističke agencije, poslovnice i sl.), a izuzetno, u autobusu, prije početka vožnje, ako ne postoji prodajno mjesto.

Prihvat i otprema putnika obavlja se na autobuskim stanicama koje su u tu svrhu izgrađene i označene, a predviđene su u redu vožnje prijevoznika koji obavlja međunarodni ili međuentitetski linijski prijevoz.

U mjestima u kojima nema kategorizirane autobuske stanice, prihvat i otprema putnika može se obavljati i na autobuskim stanicama koje su u tu svrhu izgrađene i označene, a registrirane su u redu vožnje prijevoznika koji obavlja međunarodni ili međuentitetski linijski prijevoz.

Zabranjeno je zaustavljanje izvan autobuskih stanica, odnosno autobuskih stanica koje su određene redom vožnje, osim u slučaju potrebe pravljenja pauza za vozača u skladu sa važećim zakonodavstvom.

U pogledu pružanja i korištenja usluga autobuske stanice primjenjuju se odredbe zakona o cestovnom prijevozu entiteta i Brčko distrikta i propisa donijetih na osnovu tih zakona.“

Član 10.

U članu 13. stav 2. mijenja se i glasi:

„Prijevoznik je dužan obavljati javni linijski prijevoz putnika u skladu sa ovim Zakonom, izdatom dozvolom, voznim redom, cjenovnikom i općim uvjetima prijevoza, izdati voznu kartu putniku kao dokaz o plaćenju naknade za prijevoz, brinuti za red, sigurnost i redovitost obavljanja prijevoza..“.

Iza stava 2. dodaju se novi st. 3. i 4. koji glase:

„Postupak usklađivanja voznih redova provodi nadležno ministarstvo, za redove vožnje koji nisu upisani u Registar međunarodnih redova vožnje kao i registrirane redove vožnje, a za koje je prijevoznik podnio zahtjev za izmjenu u pogledu vremena odlaska sa početne stanice u odlasku iz Bosne i Hercegovine i/ili vremena odlaska sa usputnih stanica u Bosni i Hercegovini, režima održavanja i uvođenja novih stanica.

Za vođenje postupka usklađivanja voznih redova prijevoznik je obavezan uplatiti naknadu, čiju visinu i namjenu, na prijedlog nadležnog ministarstva, posebnom odlukom utvrđuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine.“

Dosadašnji stav 3. postaje stav 5.

Član 11.

U članu 14. stav 1. poslije riječi „završne“ dodaje se riječ „autobuske“.

Stav 2. se briše.

Član 12.

U članu 17. stav 1. mijenja se i glasi:

„Rješenje o prestanku važenja dozvole donosi nadležno ministarstvo u sljedećim slučajevima:

1. prestankom važenja licence,
2. ako prijevoznik prestane ispunjavati bilo koji od uvjeta na osnovu kojih je dobio dozvolu,
3. na zahtjev prijevoznika,
4. ako prijevoznik po posebnim propisima prestane postojati,
5. ako prijevoznik iz neopravdanih razloga ne obavlja prijevoz na odobrenoj liniji uzastopno više od pet polazaka, ili više od 10 polazaka u toku godine.“.

Član 13.

Član 18. mijenja se i glasi:

„Član 18.

Međunarodni vanlinijski prijevoz putnika se obavlja, u skladu sa međunarodnim ugovorom, u bilateralnom i u tranzitnom prijevozu kao:

1. "Naizmjenični prijevoz" kod kojega se nizom polaznih i povratnih vožnji prethodno formirane grupe putnika prevoze sa istog polaznog mjesta na isto odredišno mjesto. Svaka grupa koja je obavila putovanje u polasku, vratit će se u polazno mjesto kasnijom vožnjom istog prijevoznika.

Polazno, odnosno odredišno mjesto, označavat će mjesta gdje vožnja počinje, odnosno završava, zajedno sa mjestima u promjeru od 50 km.

Kod naizmjeničnog prijevoza ni jedan putnik se ne smije uzimati ili ostavljati tokom putovanja.

Prva povratna i posljednja vožnja u nizu naizmjeničnih vožnji obavlja se praznim vozilom.

Značenje naizmjeničnog prijevoza se ne mijenja ako se, uz odobrenje nadležnog tijela, putnici vraćaju sa drugom grupom ili prijevoznikom, usput uzimaju ili ostavljaju ili prva polazna i posljednja povratna vožnja obavlja praznim vozilom.

2. Povremeni prijevoz koji može biti:

a) kružna vožnja "zatvorenih vrata", tj. vožnja koja se obavlja istim vozilom koje tokom cijelog putovanja prevozi istu grupu i vraća je na polazno mjesto. Polazno mjesto je u zemlji osnivanja prijevoznika;

b) vožnja koje se obavlja sa putnicima pri polaznoj vožnji, te praznim vozilom pri povratnoj vožnji.

Polazno mjesto je u zemlji osnivanja prijevoznika;

c) vožnja pri kojoj se polazno putovanje obavlja bez putnika i svi se putnici uzimaju na istom mjestu, uz zadovoljenje jednog od sljedećih uvjeta:

c1 - da grupa nije sastavljena od putnika sa teritorije države u kojoj je prijevoznik osnovan ili države u kojoj se putnici primaju i da je ista unaprijed formirana na osnovu ugovora o prijevozu sastavljenog prije njihovog dolaska na teritoriju države gdje se preuzimaju. Putnici se prevoze na teritoriju države u kojoj je prijevoznik osnovan;

c2 - putnike je isti prijevoznik, prijevozom navedenim pod b), prethodno dovezao na teritoriju države, odakle će ponovo biti preuzeti i prevezeni na teritoriju države u kojoj je prijevoznik osnovan;

c3 - putnici su pozvani doputovati na teritoriju druge države, pri čemu troškove prijevoza snosi onaj ko ih je pozvao. Ti putnici moraju činiti jedinstvenu grupu koja nije sastavljena isključivo radi tog putovanja, a koja se prevozi na teritoriju države u kojoj je prijevoznik osnovan.

3. Ostali prijevozi koji se odnose na prijevoz putnika oštećenog vozila ili na zamjenu vozila u kvaru, kao i drugi prijevozi koji ne ulaze u kategoriju naizmjeničnog ili povremenog prijevoza.“

Član 14.

U članu 21. iza stava 4. dodaju se novi st. 5. i 6. koji glase:

„Prijevoznik zahtjev za izdavanje rješenja za registraciju međuentitetskog reda vožnje podnosi nadležnom ministarstvu.

Smatrat će se da je međuentitetski red vožnje usklađen ako je red vožnje usklađen u entitetu, odnosno Brčko distriktu, za dio teritorije na redu vožnje koji prolazi kroz entitet, odnosno Brčko distrikt Bosne i Hercegovine.“

Dosadašnji stav 5. postaje stav 7.

Član 15.

U članu 22. stav 3. poslije riječi „završne“ dodaje se riječi „autobuske“, a iza riječi „stanice“ dodaju se riječi „ili autobuske stanice“.

Član 16.

U članu 33. stav 1. riječi „Bosne i Hercegovine“ zamjenjuju se riječima „u Bosni i Hercegovini“.

Stav 4. se briše.

Član 17.

Iza člana 38. dodaje se novi član 38a. koji glasi:

„Član 38a.

U vršenju nadzora u međunarodnom i međuentitetskom cestovnom prijevozu, nadležna tijela iz člana 38. ovoga Zakona su ovlaštena preduzimati radnje i izricati mjere u skladu sa ovlastima koje proizilaze iz ovoga Zakona, drugih zakona kojima je propisana njihova nadležnost, entitetskih inspekcijskih propisa i inspekcijskih propisa Brčko distrikta.

Kontrole prijevoznika kojima je dodijeljena licenca moraju obuhvatiti najmanje 20% ukupnog broja prijevoznika koji posjeduju važeće licence tokom jedne kalendarske godine.

Žalba na rješenje inspektora iz stava 1. ovoga člana ne odlaže izvršenje rješenja.“.

Član 18.

U članu 39. stav 1. na kraju teksta interpunkcijski znak „tačka“ zamjenjuje se interpunkcijskim znakom „zarez“ i dodaju se riječi: „i isključit će ga iz prometa do okončanja postupka“.

Iza stava 1. dodaju se st. 2, 3. i 4. koji glase:

„Ako tijela nadzora iz člana 38. ovoga Zakona ustanove da se vozilom obavlja prijevoz koji po svojim karakteristikama ima sve odlike javnog prijevoza (prijevoz se obavlja istim ili sličnim itinerarom, preko graničnog prijelaza više puta u toku mjeseca sa najmanje jednim prelaskom granice u sedmici u odlasku ili dolasku, istim vozilom sa putnicima koji se ne mogu dovesti u vezu sa prijevozom u nekomercijalne svrhe građana-vozača ili vlasnika vozila), a ako vozač u vozilu ne posjeduje odgovarajuće odobrenje za tu vrstu prijevoza, dužni su postupiti u skladu sa stavom 1. ovoga člana.

Obavljanje javnog prijevoza pravnim ili fizičkim licima i građanima bez posjedovanja odgovarajuće dozvole ili odobrenja nije dozvoljeno, osim ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.

U skladu sa odredbama ovoga Zakona, smatrat će se da je vozač stranog vozila kad upravlja vozilom u Bosni i Hercegovini predstavnik stranog prijevoznika.“.

Član 19.

U članu 41. u stavu 1. riječ „50.000“ zamjenjuje se riječju „10.000“.

U stavu 2. riječi "od 300 KM do 3.000 KM" zamjenjuju se riječima „od 100 KM do 1.000 KM“.

Iza stava 4. dodaje se stav 5. koji glasi:

„Za prekršaj iz člana 39. stav 2. i 3. ovoga Zakona ili prekršaj iz stava 1. tačka 1) ovoga člana novčanom kaznom od 2.000 KM do 5.000 KM kaznit će se i domaći ili strani građanin koji upravlja vozilom.“.

Član 20.

Iza člana 41. dodaje se novi član 41a. koji glasi:

„Član 41a.

Novčanom kaznom od 5.000 KM do 10.000 KM kaznit će se za prekršaj strani prijevoznik ako obavlja prijevoz putnika ili tereta između pojedinih mjesta na teritoriji Bosne i Hercegovine (kabotažu) suprotno odredbama člana 7. ovoga Zakona.

Za prekršaj iz stava 1. ovoga člana u odsustvu stranog prijevoznika kaznit će se vozač stranog vozila“.

Član 21.

U članu 42. stav 1. iza tačke 4) dodaje se tačka 5) koja glasi:

„5) ako se za vrijeme obavljanja prijevoza u vozilu ne nalazi original izvoda iz licence (član 5. stav 5.)

Stav 2. se mijenja i glasi:

„Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kaznit će se i odgovorno lice domaćeg prijevoznika novčanom kaznom od 100 KM do 500 KM.“.

Stav 3. mijenja se i glasi:

„Za prekršaj iz stava 1. ovoga člana kaznit će se vozač stranog vozila novčanom kaznom od 1.000 KM do 2.000 KM.“.

Član 22.

U članu 43. stav 1. tačka 1) se briše.

U stavu 1. tačka 3) riječi "član 27." zamjenjuju se riječima „član 29“.

Član 23.

U članu 44. stav 3. se briše.

Član 24.

Iza člana 45. dodaje se novi član 45a. koji glasi:

„Član 45a.

Novčanom kaznom od 200 do 1.000 KM kaznit će se vozač ako prilikom obavljanja prijevoza ne posjeduje kvalifikacijsku karticu vozača (član 8. stav 1.)“

Član 25.

Član 46. briše se.

Član 26.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u „Službenom glasniku BiH“.

PSBiH broj _____ godine
Sarajevo

**Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamentarne skupštine BiH**

**Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamentarne skupštine BiH**